

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 105.K.701.747/2023/27.
A felperes: One Billion Kft.
(1111 Budapest, Lágymányosi utca 12. fszt. 2.)
A felperes képviselője: Molnár-Bíró Ügyvédi Iroda
(1118 Budapest, Villányi út 47., eljáró ügyvéd:

Az alperes: Gazdasági Versenyhivatal
(1026 Budapest, Riadó utca 1-3.)
Az alperes képviselője: dr. Ay Zoltán Nándor kamarai jogtanácsos
A per tárgya: versenyfelügyeleti közigazgatási jogvita (VJ/23-147/2021.)

Í T É L E T

A bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 450.190 (négy százötvenezer-százkilencven) forint perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen meg az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára 540.228 (ötszáznegyvenezer-kétszázhuszonnyolc) forint kereseti illetéket. A fizetendő illeték az ítélet jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A per alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes sportfogadási tanácsadást és marketing tevékenységet végez.
- [2] A sportfogadás-tanácsadási szolgáltatását (a továbbiakban: Szolgáltatás) a saját, magyar nyelvű weboldalán (www.sportandtip.com, a továbbiakban: Honlap) elérhető különböző típusú csomagokra történő előfizetés útján nyújtja, akként, hogy az ügyfeleknek sportfogadási tippeket, tanácsokat ad, amelyeket az ügyfelek szerencsejáték-szervezőnél, fogadóirodánál tudnak megjátszani. Ilyen csomagok többek között az „Extra Biztonságos csomag (Extra Safe Strategy)” (a továbbiakban: „Extra Biztonságos” csomag) és a – 2021 januárjáig elérhető volt – „Money Back Guarantee – Pénz visszafizetési Garancia” (a továbbiakban: „Money Back Guarantee” csomag) elnevezésű csomag.
- [3] A felperes a Szolgáltatást a Honlapon, valamint az Instagram és Facebook közösségi oldalain (a továbbiakban együtt: Közösségi oldalak), továbbá véleményvezérek útján is népszerűsítette, utóbbiak esetén a velük (egyéni vállalkozó véleményvezérek), illetve a mögöttük álló cégekkel (a továbbiakban együtt: véleményvezér) 2020-ban kötött megbízási szerződések alapján, melynek keretében a véleményvezér vállalta, hogy a felperes

szolgáltatásainak népszerűsítése érdekében a különböző közösségi médiás rajongói oldalain ajánlja a Szolgáltatást.

- [4] A felperes a Szolgáltatás népszerűsítése során, az azzal összefüggésben alkalmazott kereskedelmi kommunikációiban a Honlap főoldalán a bemutatkozó szövegben, valamint a Közösségi oldalakon 2020. május 26-tól állította, hogy „Három év alatt piacvezetők lettünk Magyarországon (...)”, továbbá a Facebook közösségi oldalán 2020. december 30-án az egyik véleményvezér bejegyzésének megosztása melletti leírásban az az állítás szerepelt, hogy „Azt kell a srácokról tudni, hogy sportfogadási tippek tanácsadásával foglalkoznak és Magyarországon ők a legnagyobbak és legjobbak”.
- [5] 2020. május 15-től a Szolgáltatásban elérhető „Extra Biztonságos” csomag leírásában szerepeltek a következő állítások: „Akik hosszútávon biztonságosan szeretnének pénzt keresni.”, „30 nap alatt 300-400%-os profit érhető el ezzel a stratégiával”; a „Money Back Guarantee” csomag leírásában pedig a következő állítások: „100% profit 30 nap alatt!”, „A sportfogadás nem a szerencsén múlik”. A felperes továbbá a Szolgáltatással kapcsolatban „biztonságos” kijelentéseket tett, valamint a tippjei sikerarányára, az elérhető nyeremények mértékére vonatkozó kereskedelmi kommunikációkat valósított meg.
- [6] Egyes véleményvezérek bizonyos közösségi médiás bejegyzéseikben szintén alkalmaztak a [4] bekezdésben írtakhoz hasonló állításokat a felperesre vonatkozóan, valamint a Szolgáltatás tippjeinek sikerarányára, az elérhető nyeremények mértékére és a Szolgáltatással összefüggésben „biztos”, „biztonságos”, illetve „extra biztonságosan” állításokat tettek.
- [7] A véleményvezérek a Facebook és Instagram közösségi oldalaikon olyan kommunikációkat is közzétettek, amelyek a kommunikáció megjelenítésével kapcsolatos gazdasági érdekeltséget nem tüntették fel.
- [8] Az alperes bejelentés és panasz alapján észlelve, hogy a felperes a „Három év alatt piacvezetők lettünk Magyarországon (...)” állításával piacelsőségi állítást alkalmaz, amelyet valószínűsíthetően nem tud objektív módon alátámasztani, és egyes véleményvezérek is így járnak el, valamint a felperes és egyes véleményvezérek által a Szolgáltatás népszerűsítése során alkalmazott kereskedelmi kommunikációkban közzétett állítások megteveszthették a fogyasztókat a Szolgáltatás használatától várható előnyök, eredmények, illetve a használatával összefüggő kockázatok tekintetében, továbbá a véleményvezérek olyan, a Szolgáltatást népszerűsítő bejegyzéseket és tartalmakat tettek közzé, amelyekért a felperes valószínűsíthetően ellenszolgáltatást nyújtott, ami azonban nem egyértelmű a fogyasztók számára, 2021. május 14-én a felperes és a véleményvezérekkel szemben versenyfelügyeleti eljárást indított.

Az alperes határozata

- [9] A 2023. április 14-én kelt Vj/23-147/2021. számú határozatában az alperes megállapította, hogy a felperes a Honlapon, valamint a Közösségi oldalakon 2020. május 26-tól alkalmazott, [4] bekezdésben írt állításokkal a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) 6. § (1) bekezdés b) pontjának megvalósításával megsértette az Fttv. 3. § (1) bekezdésében foglalt tilalmat. A felperes 2020. május 15-től a Szolgáltatásban elérhető „Extra Biztonságos” csomag elnevezéssel, valamint az [5] bekezdésben írt állításokkal és kereskedelmi kommunikációkkal, illetve a Szolgáltatással kapcsolatos valamennyi „biztonságos” kijelentéssel az Fttv. 6. § (1) bekezdés bg) és bh) pontjainak megvalósításával megsértette az Fttv. 3. § (1) bekezdésében foglalt tilalmat. A piacelsőségi állítások, valamint a Szolgáltatás tippjeinek sikerarányára, az elérhető nyeremények mértékére és a Szolgáltatással összefüggésben „biztos”, „biztonságos”

és „extra biztonságosan” sugalmazások, illetve állítások miatt az alperes egyes véleményvezérek esetében is megállapította, hogy az Fttv. 6. § (1) bekezdés b) pontjának, illetve bg) és bh) pontjainak megvalósításával megsértették az Fttv. 3. § (1) bekezdésében foglalt tilalmat. Megállapította továbbá, hogy a felperes és valamennyi eljárás alá vont véleményvezér a 2020. október és 2021. június közötti időszakban a Facebook és/vagy Instagram felületeken megjelenített kommunikációi, amelyek a megjelenítésével kapcsolatos gazdasági érdekeltséget nem, vagy nem megfelelően tüntették fel az Fttv. melléklet 11. pontjában foglalt tényállás megvalósításával megsértették az Fttv. 3. § (1) bekezdését. Megtiltotta a felperesnek a jogsértő magatartás további folytatását, valamint kötelezte arra, hogy két hónapon belül igazolja, hogyan felelt meg az eltiltásnak, ennek körében minimálisan csatolja az eltávolított kereskedelmi kommunikációit, és az eltávolítás idejét és tartalmát is igazoló bizonyítékokat. A felperest 9.003.800 forint versenyfelügyeleti bírság megfizetésére kötelezte. Bírságot szabott ki a többi eljárás alá vonttal szemben is.

- [10] A határozat indokolásában rögzítette, hogy a sportfogadás a hatályos jogszabályok értelmében szerencsejátéknak minősül. A felperes nyilatkozata szerint szerepe a fogadási folyamatban közvetett; az egyes csomagok tekintetében a tipp kiválasztása körében vállalt kockázat mértéke különböző lehet: például az „Extra Biztonságos” csomag esetében a lehető legbiztosabbnak tűnő tippet küldi meg az ügyfelek részére. Az alperes bemutatta a Honlapon elérhető, illetve korábbi csomagokat azok időbeli elérhetőségének, leírásának és árának, valamint a felperes egyes csomagokra vonatkozó nyilatkozatának feltüntetésével. Az érintett piac kínálati oldalával kapcsolatban rögzítette, hogy a legnagyobb konkurens vállalkozások a VG Sport és a Cambet sport, amelyek a felperes jelenlegi közösségi média oldalánál nagyobb közösségi média követőtáborral rendelkeznek. Bemutatta a jelentősnek tekinthető szolgáltatókat és az általuk nyújtott sportfogadási szolgáltatásokat is.
- [11] A piacelsőségi állítások kapcsán rögzítette, hogy a felperes – a nyilatkozata szerint – a „Három év alatt piacvezetők lettünk Magyarországon (...)” állítását a versenytársak (VG Sport, Cambet sport és Tippster Magic) online népszerűsége alapján tette, figyelemmel arra, hogy a korábbi, törölt Facebook oldalának több mint 60.000 követője volt. A versenytársak – közösségi média oldalaiakon tapasztalható – népszerűsége, valamint követői száma alapján okkal feltételezte, hogy piacvezető volt közöttük. Az alperes rögzítette: a felperes, előadása szerint, ezen felül a piacelsőségi állítást nem tudja igazolni, ezért az 2021 januárjában törlésre került. A vizsgálók által készített képernyőmentések tanúsága szerint azonban az állítás 2021. március 9-én még szerepelt a Honlapon, a Facebook bejegyzés pedig a vizsgálat lezárásakor is elérhető volt. Rögzítette továbbá, hogy a felperes Facebook oldalán 2020. december 30-án közzétett bejegyzés szövegében volt olvasható az, hogy „Azt kell a srácokról tudni, hogy sportfogadási tippek tanácsadásával foglalkoznak és Magyarországon ők a legnagyobbak és legjobbak”.
- [12] A Szolgáltatás használatától várható előnyök, eredmények, valamint a használatával összefüggő kockázatok tekintetében tett állítások kapcsán az eljárással érintett időszak vonatkozásában a felperes esetében a Közösségi oldalakon 1.000 darab kommunikációt azonosított, amelyek havi szintű vizsgálatát elvégezve rögzítette a tipizálható bejegyzés-sablonok hónapon belüli számát. Álláspontja szerint ezen adatok arányainak összevetése alapján megítélhető, hogy a kommunikációk összehatásukban reális képet nyújthattak-e a fogyasztók számára a Szolgáltatás eredményességéről, és az azzal kapcsolatban felmerülő kockázatokról. Megállapította, hogy számos bejegyzés tartalmaz szuggesztív elemet, amely vizuálisan összekapcsolja a látványos összegű nyereményeket a Szolgáltatással. A felperes több alkalommal osztott meg olyan tapasztalatokat, amelyek szerint a megjátszott tét

többszörösét nyerték a fogadás során, egyes esetekben arra is kitérve, hogy a nyereményből milyen terméket vásároltak az ügyfelek.

- [13] Bemutatta az „Extra Biztonságos” csomagot, az annak leírásában szereplő állításokat, valamint azt, hogy a csomag leírásánál korábban az volt olvasható, hogy „Sikerarány 90%”. A Honlap főoldalán volt olvasható az az állítás, hogy „A sportfogadás nem a szerencsén múlik”. Bemutatta a „Money Back Guarantee” csomag leírását, valamint részletesen kitért az egyes véleményezérek által közzétett tartalmakra.
- [14] Valamennyi véleményvezér esetén azonosított olyan kereskedelmi kommunikációt, amelynél egyáltalán nem, vagy nem megfelelően lett feltüntetve a kommunikációban annak ténye, hogy a Szolgáltatás népszerűsítéséért az érintett véleményvezér ellenszolgáltatásban részesült. A jelzés esetenként nem maradt el, ugyanakkor azzal a fogyasztó csak továbbkattintást követően találkozhatott, illetve előfordultak olyan, „story” formájában közzétett kommunikációk is, amelyek több részből álltak, és a jelzés csak az egyik részben volt feltüntetve. Az alperes azonosított továbbá olyan bejegyzést is, amelyet a véleményvezér mind a Facebook, mind az Instagram közösségi oldalán feltételezhetően egyidőben osztott meg, használva a platform által biztosított „fizetett együttműködés a partnerrel” címkét, azonban a címke csak az egyik platformon jelent meg.
- [15] Fogyasztói visszajelzéseket is bemutatott az alperes, így ismertetett a felperes Facebook közösségi oldalán 2021. május 17-én megosztott bejegyzéshez fűzött fogyasztói hozzászólást, valamint szintén az ott közzétett bejegyzésekhez érkezett olyan fogyasztói jelzéseket, amelyek az „Extra Biztonságos” csomag elnevezésével összefüggésben fogalmaztak meg kifogásokat.
- [16] Az Fttv. 9. §-a szerinti „érdek elv” figyelembevételével a vizsgált kereskedelmi gyakorlattal kapcsolatban a felperes felelősségét egyértelműen megállapíthatónak tartotta.
- [17] A vizsgált magatartást értékelve kifejtette, hogy a szerencsejátékok függőséget okozhatnak, ezért a Szolgáltatást igénybe vevők között biztosan voltak olyan fogyasztók is, akik függőségük miatt kiszolgáltatottabbak. A kommunikáció fő üzenete kapcsán megállapította, hogy az „Extra Biztonságos” csomag elnevezése önmagában véve azt az üzenetet közvetíti a fogyasztók irányába, hogy a Szolgáltatás sem pénzügyi, sem egyéb szempontból nem jár kockázattal. Összeségében a fő üzenet az volt, hogy a Szolgáltatás egy laikusként is elérhető, viszonylag biztonságos pénzkereseti lehetőség, amellyel akár alacsony kockázat mellett jelentős nyeremény/hozam érhető el.
- [18] A piacelsőséggel kapcsolatban tett állítások körében kiemelte, hogy az Fttv. 14. §-a alapján a vállalkozás a kereskedelmi gyakorlat részét képező tényállítás valóságát igazolni köteles, valamennyi versenytárrsal, illetve versenyző termékkel szemben, ami különösen fontos piacelsőségi állítások esetén. Az elsőséget sugalló kifejezést csak abban az esetben lehet alkalmazni, ha annak valóságtartalmát a reklámozó független adatokkal igazolja. Egyik eljárás alá vont sem nyújtott be olyan adatot, dokumentációt, amellyel hitelt érdemlően igazolták volna a piacelsőségi állításokat. A felperes el is ismerte, hogy az állítást igazolni nem tudja, ezért azt a Honlapról eltávolította.
- [19] A Szolgáltatás használatától várható előnyök, eredmények, valamint a használatával összefüggő kockázatok tekintetében tett állítások kapcsán kiemelte, hogy a szolgáltatás lényeges tulajdonságának minősül az igénybevétellel elérhető anyagi előny és az azzal összefüggő anyagi kockázat. Az objektív fogyasztói kép kialakításához elengedhetetlen a nyertes és vesztes tippek, illetve az elért nyeremények és elszenvedett veszteségek kiegyensúlyozott kommunikálása. Kiemelte önmagában az „Extra Biztonságos” csomag elnevezését, valamint a csomagleírásban szereplő, az [5] bekezdésben írt állításokat, továbbá a „Money Back Guarantee” csomag leírásában szereplő, szintén az [5] bekezdésben írt állítások mellett azt az állítást is, hogy „Biztonságos stratégiát követve, nagyon sokat ki lehet hozni a sportfogadásból. Csak azokon a napokon fogadunk, amikor a bukmékerek a

legbiztosabb mérkőzéseket tudják megadni tippként”, amelyek egyértelműen a Szolgáltatás eredményességére és az azzal összefüggő kockázatokra vonatkoznak. Megállapította, hogy a felperes sem a „30 nap alatt 300-400%-os profit”, sem a „100% profit 30 nap alatt!” állítást nem tudta igazolni. Emellett valamennyi, a Szolgáltatás „biztonságos” voltára utaló kijelentés, sugalmazás megtévesztő, mert azt a benyomást kelti, hogy a Szolgáltatás igénybevételével a fogadásból eliminálható a kockázat, vagyis a pénzügyi veszteség. A felperes közösségi médiában közzétett bejegyzései számát tekintve rendkívül alacsony az aktuális vesztes tippet bemutató bejegyzések aránya. Megállapította, hogy a bejegyzések alapján egyértelműen torzult a statisztika egyes fogyasztók esetében a nyertes tippek irányába. A felperes kommunikációjának egészét tekintve számottevően magasabb volt azon bejegyzések aránya, amelyek azt mutatták be, hogy mennyi pénzt keresett/kereshetett volna a fogyasztó, ha aktuálisan előfizetője volt/lett volna a Szolgáltatásnak. A hat vizsgált hónapban egyetlen olyan bejegyzés volt, ahol a felperes osztotta meg a negatív visszajelzést. A legtöbb esetben a kereskedelmi kommunikációkhoz szuggesztív képi elemek is társultak, amelyek erősítik a fogyasztói pozitív benyomást a Szolgáltatás eredményességével kapcsolatban. Az egyes csomagokhoz tartozó sikerarányok sem a Közösségi oldalakon, sem a Honlapon nincsenek hiteles, naprakész és visszakövethető módon közzétéve. A fogyasztónak nincs valós lehetősége arra, hogy a közösségi médiában szerzett benyomásokat érdemben össze tudja vetni olyan hosszabb távú mutatókkal, mint a sikerarány, valamint a megtérülési mutató (ROI). Megállapította, hogy a kereskedelmi gyakorlat nem csak alkalmas volt a fogyasztók megtévesztésre, hanem meg is tévesztette őket.

[20] Kiemelte, hogy a szerkesztői tartalomnak álcázott reklám közzététele feketelistás tényállás. A profiloldalakon megjelent szolgáltatással kapcsolatos kereskedelmi kommunikációk egyértelműen fizetett szerkesztői tartalomnak tekintendők. Az egyes véleményvezérek esetében külön-külön, számszerűen bemutatta a jogsértőnek minősített szerkesztői tartalmakat, külön kitérve azok megjelenési módjaira, illetve a jogszerűtlenség indokára. A határozat 1. számú mellékletében rögzítette a vizsgált kereskedelmi kommunikációkat, illetve hogy azok közül melyek minősültek jogsértőnek.

[21] A felperessel szemben a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 76. § (1) bekezdés k) pontja alapján kiszabott bírság összegét a Tpv. 78. § (3) bekezdésére és a fogyasztóvédelmi típusú ügyekben kiszabott bírság meghatározásának szempontjairól szóló 12/2017. közleményre (a továbbiakban: Bírságközlemény) hivatkozva határozta meg. A jogsértő kereskedelmi kommunikáció igazolt költségéből kiindulva a felperes esetében reklámköltségként az influencers marketing költségeit azonosította, amely a Szolgáltatás népszerűsítésével megbízott, eljárás alá vont vállalkozások számára kifizetett megbízási díj, és ezt az összeget vette figyelembe kiinduló összegként. Az alapösszeg kiszámítása során közepes mértékű súlyosító körülményként értékelte a következőket: a megcélzott fogyasztói kör egy része szerencsejáték-függősége miatt különösen sérülékeny; a kereskedelmi gyakorlat intenzitása, így különösen, hogy a jogsértő kereskedelmi gyakorlat üzenete erőteljes volt, az üzenet egyszerűsége, egyértelműsége, hangsúlyossága miatt különösen alkalmas volt a fogyasztói döntések orientálására, a vizsgált jogsértő gyakorlat, az adott piacon szokásos kampányidőszakokat meghaladóan, huzamosabb ideig tartott és több véleményvezér által közzétett kommunikáció keretében valósult meg, illetve a jogsértő gyakorlat több elemből állt, egyes elemei egymásra épültek, azok hatásait a gyakorlat integrált volta erősíthette; a felperes magatartása felróható volt. Enyhítő körülményt nem azonosított. A bírság kalkulált alapösszegét a súlyosító körülményekre, azok súlyára és az enyhítő körülmények hiányára figyelemmel határozta meg. Megállapította, hogy a kalkulált bírság a felperes esetében a törvényi maximumba ütközne, ugyanakkor a törvényi keretek között kiszabható legsúlyosabb

bírságszankció alkalmazását tartotta indokoltnak, figyelemmel a jogsértés súlyára, a sérelmezett magatartások terjedelmére, az érintett jogsértések számára és a gyakorlat kiterjedtségére, valamint a részben sérülékeny fogyasztói körre, illetve arra, hogy a feltárt tényállás alapján kizárólag súlyosító körülményeket lehetett megállapítani, enyhítő körülmény nem merült fel.

A kereset, a védírat

- [22] A felperes keresetében a határozat megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.
- [23] Kiemelte mindenekelőtt, hogy a megelőző eljárás során egy nyilatkozat kivételével jogi képviselő nélkül járt el.
- [24] Álláspontja szerint a követők száma jelezte, hogy hány fogyasztóval tartja a kapcsolatot és hány ügyfele van; e szám a piaci részesedését kifejező elsődleges adat. Rámutatott, a határozat 220. és 221. pontjaival szemben a 96. pont azt tartalmazza, hogy a felperes a piacelsőségi állítást követői szám objektív, transzparens és mindenki számára nyilvánvaló és látható számára alapozta. Azt azonban nem nyilatkozta, hogy elismerte, az állítást nem tudja igazolni, ezért azt a Honlapról eltávolította, a 2021. december 15-én tett nyilatkozatának 2. pontjában előadottak nem ezt jelentik. Az állítást azért távolította el, mert már az alperes gyanújának felmerülésekor is a teljes együttműködés szándéka vezérelte. Az árbevétel pedig olyan nyilvános adat, köztudomású tény, amelyet nem kell bizonyítani. Álláspontja szerint a piacelsőségi állítás megalapozott volt, amiből értelemszerűen következik, hogy a piacvezető szolgáltatása a legjobb is egyben. A határozat 221. pontjával ellentétben ténylegesen módosította az új kereskedelmi kommunikációját a piacielsőség vonatkozásában, és az elérhető régi kereskedelmi kommunikációjának jelentős részét törölte. A régi tartalmaknak archív funkciója van, figyelemfelhívó, vásárlásra sarkalló jellege nincs.
- [25] A kockázatok nem a Szolgáltatás használatával, hanem más szerencsejátékokkal vannak összefüggésben, amelyet semmilyen módon nem népszerűsített. A fogyasztót nem megtévesztette, hanem csak a tájékozott döntést korlátozta, ami azonban nem az Fttv. mellékletében szereplő feketelistás tényállás. A határozat is elismeri, hogy a felperes a kapcsolódó sportfogadási szerencsejátékok kockázatáról elérhetővé tett információt és tájékoztatást. Emellett változtatott a gyakorlatán és az „Extra Biztonságos” csomag valamennyi nyilvános fogadási eredményét megosztotta. A 2021. december 15-ei nyilatkozatának 10-11. pontjaiban előadottak azonban a határozatban nem szerepeltek. Ténylegesen felajánlott egy edukációs kampányt és együttműködött az alperessel. Utalt a jogi képviselő nélkül 2022. április 27-én tett nyilatkozatára, az abban szereplő tevőleges jóvátételre, amelyet azonban az alperes figyelembe sem vett.
- [26] A szerzői tartalomnak álcázott kereskedelmi kommunikáció kapcsán hivatkozott a VJ/44-73/2019. számú határozatra, amely a hirdetővel szemben jóval kisebb bírságot állapított meg, pedig egyik kommunikáción sem volt feltüntetve a kereskedelmi jelleg. Az influenszerek esetében ezzel szemben az esetek túlnyomó többségében érzékelhető volt a kereskedelmi kommunikáció, az alperes ennek ellenére a teljes kereskedelmi kommunikációt jogsértőnek minősítette.
- [27] Kifogásolta az enyhítő körülmények azonosításának hiányát, azt, hogy e körülmények feltárását és értékelését az alperes nem végezte el. Álláspontja szerint az alperes rosszul értékelte a jogsértések súlyát; a tényállásban rögzített több elem is bírságsökkentő tényező a Bírságközlemény és a Tpv. 78. § (3) bekezdése alapján is. Az eljárás ezért nem felel meg az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CL. törvény 62. § (1)-(2) bekezdéseinek. Hivatkozott e körben a Kúria Kfv.VI.37.509/2022/8. számú ítéletére. A súlyosító körülményeket megalapozatlanoknak tartotta: a határozat 323. pontja nincs alátámasztva,

mivel a szerencsejáték szolgáltatásokat igénybe vevők nem eleve sérülékeny fogyasztók, valamint nem megalapozott, hogy szándékosan azonosította az esetleges szerencsejáték-függő betegeket a Közösségi oldalakon és csak részükre hirdetett. Kifogásolta, hogy az alperes nem értékelte enyhítő körülményként azt, hogy a piacelsőségi állítás – a követők száma és az árbevételi adatok alapján – megalapozott volt, amiből következően a piacvezető szolgáltatása a legjobb is lehet egyben. A „legjobb” kifejezés nem egyértelmű tartalmára tekintettel a felperes a piaci magatartását korrigálta, ami szintén enyhítő körülménynek minősül. Ugyancsak enyhítő körülmény, hogy a kapcsolódó sportfogadási szerencsejátékok kockázatáról a felperes információt tett elérhetővé, valamint tevőlegesen jóvátételt javasolt. A felajánlott együttműködési kérelmet annak tartalma alapján kellett volna elbírálni, a felperes együttműködését és erőfeszítéseit pedig enyhítő körülményként figyelembe kellett volna venni. Az alperesnek le kellett volna válogatnia a jogszerű és a jogszerűtlen kommunikációk költségeit, és csak az utóbbiakat kellett volna alapul vennie. Ennek hiányában is, azt a tényt, hogy a kommunikáció túlnyomó része jogszerű volt, legalább jelentős súlyú enyhítő körülményként kellett volna értékelni. Álláspontja szerint az alapösszeg jogellenesen magas, az alperes a Tpvt. 78. § rendelkezéseit csak formálisan vette figyelembe és a bírság kiszabása során túllépett a Tpvt. által meghatározott törvényes kereteken. Az alperes köteles betartani a bírság maximumát meghatározó jogszabályi rendelkezést, és a Tpvt. 78. § (3) bekezdésében írt valamennyi szempontot mérlegelnie kell.

[28] A védíratra tekintettel, utalva a Fővárosi Törvényszék 105.K.702.068/2023/10. számú ítéletére, kérte annak vizsgálatát, hogy a bírság megfelel-e a Tpvt. 78. § (1b) bekezdésének, melynek értelmében jelen esetben a bírság maximuma 1.426.000 forint lehet. A Tpvt. 78. § (2) bekezdéséből pedig az következik, hogy ha a beszámoló elkészül és jelentősen kisebb nettó árbevételt mutat, akkor a bírság összegét korrigálni kell a főszabály szerint alkalmazandó Tpvt. 78. § (1b) bekezdése szerint. Ezt támasztja alá a Kúria Kfv.37.451/2008/7. számú határozata is. A kiszabott bírság azonban hatszor nagyobb a Tpvt. 78. § (1b) bekezdése szerint lehetséges összegnél. Az alperes a tényállás tisztázási kötelezettségét sértette meg azzal, hogy nem hívta fel a felperest a Tpvt. 78. § (1b) bekezdése szerinti árbevételére vonatkozó adat szolgáltatására.

[29] Az alperes a kereset elutasítását kérte, perköltséget felszámítva. Álláspontja szerint a felperes keresete a bírságkiszabásra korlátozódik, a jogsértés tényét önmagában nem vitatja. A felperes az általa alkalmazott állítások megalapozottságát tényszerűen nem igazolta. A fogyasztókhoz eljuttatott információk valóságtartalmát azonban a közreadónak kell igazolnia, és a közzétételkor a jogszerű tájékoztatást alátámasztó bizonyítékoknak már a birtokában kell lenniük. E feltételeknek a felperes eljárása egyáltalán nem felelt meg. Nem mentesíti a felelősség alól az a körülmény, hogy a versenyfelügyeleti eljárás egy részében jogi képviselő nélkül járt el. Az eljárás korai szakaszában azonban még volt jogi képviselője, és ő nyilatkozta azt, hogy a versenytársak kereskedelmi kommunikációjára történő hivatkozáson túl a társaság a piacelsőségi állítást nem tudta igazolni, így az törlésre került. E beadványban azt is előadta, hogy a legnagyobb konkurens vállalkozások a felperes közösségi média oldalánál nagyobb közösségi média követőtáborral rendelkeznek. A felperes által alkalmazott „a legjobb”, „a legnagyobb” kifejezések olyan piacelsőségi állítások, amelyek különösen alkalmasak az ügyleti döntés befolyásolására. A fogyasztók esetlegesen legmagasabb száma sem jelenti egyúttal azt is, hogy a szolgáltatás a legjobb. A felperes megfelelési vagy edukációs programot nem dolgozott ki, illetve mutatott be; annak ellenére, hogy az előzetes álláspont kitért az együttműködési lehetőségekre, a felperes semmilyen nyilatkozatot nem tett. A határozat pontosan bemutatta, hogy mely kommunikációk voltak jogszerűek, melyek jogszerűtlenek, és a rendelkező rész egyértelműen csak a jogszerűtlennek tekintett

kereskedelmi kommunikációk miatt állapított meg jogsértést. A bírság összege okszerű mérlegelés eredménye, a Tpvt. és a Bírságközlemény rendelkezéseit egyaránt szem előtt tartotta, megfelelő súllyal vette figyelembe a feltárt tényeket és körülményeket, enyhítő körülményeket pedig nem köteles minden esetben azonosítani. Rámutatott, a felperes lényegében a jogsértés hiányának enyhítő körülményként való értékelését kéri. Az alperesnek nincs olyan kötelezettsége, hogy a felperesi kommunikációt egyesével leválogassa a ráfordított költségek szerint az alapján, hogy annak egyik fele esetlegesen jogsértő volt, míg a másik fele nem, különös tekintettel arra is, hogy az egyes posztoknak külön-külön nem volt számszerűsíthető reklámköltsége. Számos olyan kereskedelmi kommunikáció került közzétételre, amely jogszerűtlen volt, így helytállóan járt el a bírság kiinduló összegének meghatározása során. A jogszabály a sérülékeny fogyasztói kör meghatározása körében nem taxatív felsorolást tartalmaz, és egy szerencsejáték-függő értelemszerűen érzékenyebben reagál egy szinte biztos nyerést ígérő kereskedelmi kommunikációra. A per tárgyalásán kifejtett álláspontja szerint a felperes Tpvt. 78. § (1b) bekezdésére tett hivatkozása a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 43. §-a szerinti tiltott keresetkiterjesztésnek minősül.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

- [30] A kereset alaptalan.
- [31] A bíróság a határozat jogszerűségét a Kp. 2. § (4) bekezdése és a 85. § (1)-(2) bekezdései szerint a kereseti kérelem korlátai, illetve a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között, a határozat meghozatalának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta. A tényállást a peres felek nyilatkozatai és a rendelkezésre álló közigazgatási iratok tartalma alapján állapította meg.
- [32] A bíróság nem osztotta az alperes álláspontját, mely szerint a felperes által a megállapított jogsértések kapcsán tett előadások kizárólag a bírságösszegre vonatkoztak, ekként a kereset a bírságkiszabás körére korlátozódva a jogsértés tényét nem vitatta. A felperes ugyanis a keresetlevelében a bírságkiszabással összefüggő érveitől egyértelműen elkülönülve is vitatta a piacelsőségi állítás, a Szolgáltatás használatával összefüggő kockázatok és a szerzői tartalomnak álcázott kereskedelmi kommunikációt érintő határozati megállapításokat a [24]-[26] bekezdésben írtak szerint.
- [33] A bíróság ezért elsőként a piacelsőségi állítás kapcsán tett kereseti állítások megalapozottságát vizsgálta.
- [34] Az Fttv. 3. § (1) bekezdése értelmében tilos a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat. A (3) bekezdés szerint pedig – többek között – tisztességtelen különösen az a kereskedelmi gyakorlat, amely megtévesztő.
- [35] Az Fttv. 6. § (1) bekezdése alapján megtévesztő az a kereskedelmi gyakorlat, amely valótlan információt tartalmaz, vagy valós tény – figyelemmel megjelenésének valamennyi körülményére – olyan módon jelenít meg, hogy megtéveszti vagy alkalmas arra, hogy megtéveszse a fogyasztót az alábbiak közül egy vagy több tényező tekintetében, és ezáltal a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készíti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas: b) a termék lényeges jellemzői, így különösen bg) az adott célra való alkalmassága, a használatától várható eredmények, előnyei, bh) veszélyessége, kockázatai.

- [36] Az Fttv. 14. §-a kimondja, hogy a vállalkozás – az eljáró hatóság felhívására – a kereskedelmi gyakorlat részét képező tényállítás valóságát igazolni köteles. Ha a vállalkozás nem tesz eleget ennek a kötelezettségnek, úgy kell tekinteni, hogy a tényállítás nem felelt meg a valóságnak. Erre a vállalkozást a hatóság felhívásában figyelmeztetni kell.
- [37] A bíróság kiemeli, hogy a fogyasztói döntés meghozatala folyamat, amelynek egyes szakaszait is védi a jog. A fogyasztókkal szembeni tisztességtelen magatartások tilalmának már a figyelemfelkeltéskor is érvényesülnie kell, hiszen e magatartás is érdemben kihatással van a fogyasztói döntés folyamatára. A piacelsőségi állítás, mint figyelemfelkeltés kétség kívül ilyen magatartásnak minősül, mivel annak hatására, adott esetben abban a tudatban veszi igénybe a fogyasztó a Szolgáltatást, hogy az azt nyújtó felperes „piacvezető”, a piacon „a legjobb” és „legnagyobb” a sportfogadás-tanácsadási szolgáltatást nyújtó vállalkozások között. A tárgyi piacelsőségi állítások kétséget kizáróan alkalmasak arra, hogy a fogyasztó figyelmét felkeltse, és a döntését befolyásolják, hiszen az idézett állítások azt közvetítik, hogy a fogyasztó egy piacvezető társaság által nyújtott, az adott piacon legjobb szolgáltatást veszi igénybe. Annak pontos ellenőrzéséhez pedig, hogy a felperes valóban piacvezető, és a piacon az ő szolgáltatása a legjobb a fogyasztótól el nem várható további utánajárás, kutakodás vagy az átlagos tájékozottságon túlmutató ismeretek szükségesek.
- [38] A felperesnek az Fttv. 14. §-a értelmében igazolnia kellett a kereskedelmi gyakorlata részét képező piacelsőségi állításainak valóságát. E körben a piaci részesedését kifejező elsődleges adatként hivatkozott a közösségi média oldalakat követők számára, amely álláspontja szerint azt is jelzi, hogy hány fogyasztóval tartja a kapcsolatot. Ezzel összefüggésben a bíróság álláspontja ugyanakkor az, hogy a felperes Facebook közösségi oldalát követők száma alapján önmagában arra vonatkozó piacelsőségi állításokat, hogy a társaság „piacvezető”, „a legnagyobb” vagy „a legjobb” megalapozottan tenni nem lehet; egy közösségi média oldalt követők száma önmagában nem alkalmas sem a társaság tényleges piaci pozíciójára, nagyságára, sem a Szolgáltatás minőségére vonatkozó megalapozott következtetés levonására. A közösségi oldalt követők száma nem is egyezik meg egy társaság tényleges ügyfeleinek számával; a követők számából nem lehet egyértelműen megállapítani azt, hogy a társaság – piacelsőségi állítással érintett – szolgáltatását ténylegesen hányan veszik igénybe, a társaságnak valójában hány ügyfele van. A felperes érvelésével ellentétben ezért a közösségi média oldalt követők és a tényleges ügyfelek száma között nem lehet egyenlőségjelet tenni; egy adott követői szám nem jelenti egyben azt is, hogy a felperesnek a követők számával egyező számú ügyfele volt, illetve van. A felperes pedig a tényleges saját, illetve versenytársai ügyfeleinek számát összehasonlító adatokat nem szolgáltatott.
- [39] A megelőző eljárásban 2021. március 3-án kelt nyilatkozatának 14. a) pontja szerint a piacelsőségi állítást a sportfogadási tippek tanácsadásával foglalkozó versenytársak online népszerűsége alapján tette, „tekintettel a tényre, hogy a korábbi, törölt Facebook oldalnak több mint 60.000 követője volt”. A magyar piacon általa ismert versenytársak (Cambet Sport, VG Sport, Tippster Magic) „közösségi média oldalainak látható népszerűségének, valamint követőinek száma alapján a Társaság okkal feltételezhetően piacvezető a szolgáltatók közül”. E nyilatkozat szerint tehát a követőinek számát is egy korábbi, törölt Facebook közösségi oldalának követői számával azonosította, illetve azt hasonlította össze a felperes az általa ismert versenytársak közösségi média oldalait követők számával, az az alapján észlelhető népszerűségével, de hitelt érdemlő dokumentummal még ezen állítását sem támasztotta alá. Ellenben maga nyilatkozott akként, hogy „tekintettel a tényre, hogy erre vonatkozó, kétséget kizáró bizonyítékkal a Társaság nem rendelkezik, a Társaság weboldaláról törlésre került az

állítás”. A felperes továbbá azt is elismerte a 2021. július 1-jén – jogi képviselővel eljárva – tett nyilatkozatának 3. pontjában, hogy a legnagyobb konkurens vállalkozások (VG Sport, Cambet sport) a felperes „jelenlegi közösségi média oldalánál nagyobb közösségi média követőtáborral rendelkeznek”. Ugyanezen nyilatkozat 4. pontja szerint a felperes a piacelsőségi állításokat („Három év alatt piacvezetők lettünk Magyarországon”) „a két legjelentősebb versenytárs által közzétett kereskedelmi kommunikációra alapozta, ezen kommunikáció keretében a versenytársak alacsonyabb ügyfélszámot jelöltek meg, mint amellyel a Társaság aktuálisan rendelkezett”. A felperes azonban „ezen felül a piacelsőségi állítást nem tudta igazolni, így az törlésre került”. A felperes tehát tényszerűen elismerte, hogy az állítást nem tudja igazolni, ezért azt eltávolította; mindennek ellenkezőjét saját nyilatkozataival ellentétesen állította a keresetlevelében.

- [40] Az alperes a határozat felperes által hivatkozott 96. pontjában a felperes 2021. március 3-ai nyilatkozatának előző bekezdésben idézett részét rögzítette, és e pont a felperes állításával ellentétben nem tartalmazza azt, hogy a felperes a piacelsőségi állítást követői szám objektív, transzparens és mindenki számára nyilvánvaló számára alapozta, ilyen megállapítás a határozat 96. pontjából nem olvasható ki.
- [41] Rámutat továbbá a bíróság arra, hogy a felperes a megelőző eljárásban a piacelsőségi állításának megalapozottságát alapvetően a versenytársak közösségi média oldalait követők számára, illetve az általuk közzétett kereskedelmi kommunikációban megjelölt ügyfélszámra figyelemmel tartotta megállapíthatónak. A megelőző eljárásban a piacelsőségi állítás kapcsán az adózott jövedelem alapján végzett összehasonlításra – a keresetleveléből kitűnően is – az egyik véleményvezér hivatkozott. A felperes azonban a piacelsőségi állításának megalapozottságát alátámasztandó a saját és versenytársai árbevételeinek egybevetésére vonatkozó adatokat sem mutatott be.
- [42] A bíróság ugyanakkor kiemeli, önmagában az a körülmény, hogy adott esetben a társaság közösségi média oldalát követők száma a versenytársakhoz képest magasabb, illetve hozzájuk mérve nagyobb árbevéttel rendelkezik a társaság nem jelenti automatikusan egyúttal azt is, hogy az általa nyújtott szolgáltatás a legjobb is egyben. A felperes azt az állítást pedig, hogy ő a „legjobb” semmilyen, a Szolgáltatás minőségére vonatkozó adattal, mutatóval nem támasztotta alá. Azt, hogy egy szolgáltatás a legjobb, önmagában az a körülmény sem támasztja alá, hogy adott esetben e szolgáltatást veszik igénybe a legtöbben, ami azonban a Szolgáltatás esetében nem is volt bizonyított.
- [43] A piacelsőségi állítás megalapozottságát, a fogyasztókhöz eljutatott információk valóságtartalmát azonban – ahogy arra az alperes helyesen utalt – magának az állítás közreadójának kell hitelt érdemlő módon igazolnia, és olyan bizonyítékokkal, amelyek már a közzététel időpontjában a rendelkezésére állnak. E követelményt a Kúria Kfv.37.645/2018/8. számú ítéletének elvi tartalma is rögzíti, mely szerint „a piacelsőségi állítás valóságát a reklámozó köteles igazolni, mégpedig a kereskedelmi kommunikáció közzétételekor már meglévő bizonyítékkal”. Ezen igazolási kötelezettségének a felperes kétséget kizáróan nem tett eleget; a piacelsőségi állításainak megalapozottságát, valóságtartalmát a Szolgáltatás népszerűsítésével összefüggésben alkalmazott kereskedelmi kommunikációinak közzétételekor már meglévő bizonyítékokkal nem tudta alátámasztani, amit saját maga is elismert a megelőző eljárásban ezzel kapcsolatban tett nyilatkozataiban. A felperes által hivatkozott, 2021. december 15-én tett nyilatkozat 2. pontjában annak előadása, hogy az „Ők a legjobbak és a legnagyobbak” állítás egy szubjektív vélemény nem az állítás valóságát, hanem azt támasztja alá, hogy az csupán egy vélemény volt. A piacelsőségi állítás valóságának bizonyítására az a körülmény sem lehet alkalmas, hogy a felperes később adott esetben módosított a kifogásolt állításán. A felperes piacelsőségi állításai ezért nem feleltek

meg annak a követelménynek, hogy valósnak kell lenniük, aminek következtében alkalmasak voltak a fogyasztók megtévesztésére, ezáltal jogsértőek voltak.

- [44] A felperes érvelésével szemben a kockázatok egyértelműen kapcsolódtak a Szolgáltatás használatához, hiszen maga a Szolgáltatás szerencsejátékhoz, a sportfogadáshoz kapcsolódott: a felperes a Szolgáltatásban az azt igénybe vevők részére olyan tippeket adott, amelyeket szerencsejáték (sportfogadás) keretében valamely szerencsejáték-szervezőnél, fogadóirodánál tudtak megjátszani. Az alperes pedig e kockázatokat részletesen bemutatta, amivel kapcsolatban a bíróság – annak megisméltése nélkül – utal a [19] bekezdésben írtakra. A felperes e körben ezen felül azzal érvelt, hogy a fogyasztót nem megtévesztette, hanem mindössze a tájékozott döntést korlátozta, ami azonban önmagában kimeríti az Fttv. 6. § (1) bekezdése szerinti megtévesztő kereskedelmi gyakorlat tényállását, ezáltal jogellenes. Az alperes ugyanakkor jogszerűen állapította meg, hogy a kifogásolt kereskedelmi gyakorlat nem csak alkalmas volt a fogyasztók megtévesztésére, hanem meg is tévesztette őket, amit alátámasztanak az alperes által bemutatott fogyasztói visszajelzések is, a felperes Facebook közösségi oldalán 2021. május 17-én megosztott bejegyzéshez fűzött fogyasztói hozzászólás, valamint szintén az ott közzétett bejegyzésekhez írt, az „Extra Biztonságos” csomag elnevezésével összefüggésben kifogásokat megfogalmazó fogyasztói jelzések. Az e körben hivatkozott, megelőző eljárásban tett felperesi előadás, mely szerint „Hogyha a GVH edukálni szeretné az embereket (...) akkor ebben partnerek vagyunk! Csináljuk együtt (...) Mi nyitottak vagyunk arra, hogy a GVH-val együttműködjünk” tényleges együttműködésnént, illetve tevéleges jóvátételként semmiképp nem értékelhető. E nyilatkozat alapján a felperes – állításával ellentétben – nem ajánlott fel edukációs kampányt, hanem mindössze együttműködési készségét fejezte ki arra az esetre, ha az alperes maga szeretne edukálni. A felperes azonban edukációs vagy megfelelési programot nem dolgozott ki és nem mutatott be. Mindezeket nem befolyásolja az a körülmény sem, hogy a felperes a versenyfelügyeleti eljárásban tett nyilatkozatai egy részét jogi képviselő nélkül eljárvra tette.
- [45] A szerzői tartalomnak álcázott kereskedelmi kommunikáció kapcsán a felperes állításával ellentétben a határozat nem a teljes kereskedelmi kommunikációt azonosította jogsértőként, ami a határozat rendelkező részéből és indokolásából is egyértelműen kiderül. A határozat rendelkező része ugyanis kifejezetten azon kommunikációk tekintetében állapít meg jogsértést, „amelyek a kommunikáció megjelenítésével kapcsolatos gazdasági érdekeltséget nem, vagy nem megfelelően tüntették fel (az 1. számú melléklet „gazdasági érdekeltség feltüntetése” elnevezésű oszlopában a „nincs utalás” és a „nem megfelelő” jelölésű kereskedelmi kommunikációk)”. Az indokolás vonatkozó része pedig az egyes véleményvezérek esetében külön-külön, számszerűen mutatja be a jogsértőnek minősített szerkesztői tartalmakat, kitérve azok megjelenési módjaira, valamint jogszerűtlenségük indokára, így arra, hogy nem, vagy nem megfelelően volt-e feltüntetve a kommunikáció megjelenítésével kapcsolatos gazdasági érdek. Mindemellett a jogsértőnek minősített kereskedelmi kommunikációkat a határozat 1. számú mellékletében tételesen rögzítette az alperes.
- [46] A felperes a védíratra tett észrevételében hivatkozott a Tpv. 78. § (1b) bekezdésére, valamint a keresetlevelében általánosságban a Tpv. 78. §-ára, illetve a bíróság maximumát meghatározó törvényi rendelkezésre, amire figyelemmel a bíróság a Tpv. 78. (1b) bekezdésére tett hivatkozást nem értékelte a Kp. 43. §-a szerint tiltott keresetkiterjesztésnek.
- [47] A határozat meghozatalakor hatályos Tpv. 78. § (1b) bekezdése értelmében a bírság összege legfeljebb a vállalkozás, illetve azon – a határozatban azonosított – vállalkozáscsoport a

határozat meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevételének tíz százaléka lehet, amelynek a bírsággal sújtott vállalkozás a tagja. A Tpvt. 78. § (2) bekezdésének első és harmadik mondata szerint a bírság legmagasabb összegének meghatározásakor a nettó árbevétel a határozat meghozatalát megelőző üzleti évre vonatkozó éves beszámoló vagy egyszerűsített éves beszámoló alapján kell meghatározni. Ha a határozat meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevételéről nem áll rendelkezésre hiteles adat, az utolsó hitelesen lezárt üzleti év nettó árbevétele az irányadó.

[48] A felperes határozat meghozatalát megelőző üzleti évre vonatkozó egyszerűsített éves beszámolóját 2023. május 31-én, azaz a határozat meghozatalát követően fogadták el. Az alperes a határozat II.1. 3. pontjában a nyilvánosan elérhető adatok alapján rögzítette – többek között – a felperes 2021. évi nettó árbevételét, mely adatot a 2023. február 15-én kiadott előzetes álláspont is tartalmazott. Az alperes az előzetes álláspontban részletesen tájékoztatta a felperest a tervezett bírságról, kitérve a Tpvt. 78. §-ában meghatározott bírság maximumának a figyelembevételére is. A felperes mindezek ellenére a határozat meghozatalát megelőző üzleti évben, azaz 2022-ben elért nettó árbevételéről hiteles adatot nem szolgáltatott, közbenső mérleget nem készített és mutatott be, így az ezen üzleti évben elért nettó árbevételéről – a határozat meghozatalakor – nem állt rendelkezésre hiteles adat. Az alperes nyilvánosan elérhető forrásból beszerezte a felperes utolsó hitelesen lezárt üzleti évben elért nettó árbevételére vonatkozó adatot, e körben további tényállás tisztázási kötelezettség nem terhelte, a felperes saját felelőssége volt, hogy a határozat meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevételéről hiteles adatot szolgáltatson. Az alperes ezért a bírság legmagasabb összegének meghatározásakor a Tpvt. 78. § (2) bekezdésének harmadik mondata alapján jogszerűen tekintette irányadónak az utolsó hitelesen lezárt üzleti év (2021.) nettó árbevételét. A Tpvt. rendelkezéseiből pedig nem vezethető le az a felperes által állított előírás, hogy amennyiben a határozat meghozatalát megelőző üzleti évre vonatkozó beszámoló a határozat meghozatalát követően készül el, úgy az alapján a kiszabott bírság összegét korigálni kell.

[49] A bíróság kiemeli, hogy az alperesnek a bírság kiinduló összegének meghatározása során nem kellett leválogatnia a vizsgált időszakban megvalósított valamennyi kereskedelmi kommunikációt abból a szempontból, hogy az jogszerű volt-e vagy sem, tekintettel arra, hogy az egyes közzétett bejegyzéseknek nem volt számszerűsíthető költsége, mivel a felperes nem bejegyzésenként fizetett a véleményvezéreknek, hanem velük megbízási szerződéseket kötött a Szolgáltatás népszerűsítésére. A reklámköltségek megosztására azonban csak akkor van lehetőség, ha a jogsértő magatartáshoz kapcsolódó reklámköltség elkülöníthető a nem jogsértő magatartáshoz kapcsolódó költségektől. A perbeli esetben ennek, illetve a reklámköltségek arányosításának lehetősége nem állt fenn. Az alperes a határozat 1. számú mellékletében rögzítettek szerint számos, a véleményvezérek által hosszabb időszak alatt közzétett jogsértő bejegyzést azonosított. Azt is megállapította, hogy az általuk közzétett bejegyzések között voltak olyanok is, amelyek egyező tartalommal egyszerre jelentek meg két közösségi média platformon is, ugyanakkor az ellenszolgáltatás tényének feltüntetése csak az egyik bejegyzés esetén volt megfelelő. Olyan, „story” formájában közzétett kommunikációkat is azonosított, amelyek több részből álltak, azonban a jelzés csak az egyik részben volt feltüntetve, így a bejegyzés többi része jogsértő volt. Ezen okok miatt sem volt lehetséges a jogszerű és jogszerűtlen bejegyzések költségeinek számszerű elkülönítése. Az alperes ezért a bírság összegének meghatározása során jogszerűen vette figyelembe kiinduló összegként a Szolgáltatás népszerűsítésével megbízott véleményvezéreknek kifizetett megbízási díjat.

- [50] Utal a bíróság arra, hogy a versenyfelügyeleti bírság kiszabása mérlegelési jogkörben hozott döntés, amelynek jogszerűsége körében a bíróságnak a Kp. 85. § (5) bekezdése értelmében azt is vizsgálnia kell, hogy az alperes a hatáskörét a mérlegelésre való felhatalmazásának keretei között gyakorolta-e, a mérlegelés szempontjai és azok okszerűsége a határozatából megállapíthatóak-e. A Kúria a Kfv.I.35.471/2020/5. számú ítéletének elvi tartalmaként rögzítette, hogy „a bíróság a közigazgatási hatóság által elvégzett szankcionálás körében a bírság összegének felülmérlegelését csak akkor végezheti el, ha a hatóság jogszabálysértően mérlegelt”, míg a Kfv.III.37.147/2021/13. számú ítélet elvi tartalma alapján „nem jogszerűtlen a mérlegelés, ha a közigazgatási határozatból teljes körűen megállapíthatók a mérlegelés szempontjai és azok okszerűsége”. A bíróságnak tehát ilyen esetben felülmérlegelésre nincs lehetősége.
- [51] Az alperes a Tpvt. 78. § (3) bekezdésében, illetve a Bírságközleményben foglaltakra hivatkozással, mérlegeléssel határozta meg a felperessel szemben kiszabott bírság mértékét, a határozat 315-334. pontjaiban megjelölve a mérlegelés szempontjait és indokait.
- [52] Ezzel összefüggésben a Tpvt. 78. § (3) bekezdése akként rendelkezik, hogy a bírság összegét az eset összes körülményeire – így különösen a jogsérelem súlyára, a jogsértő állapot időtartamára, a jogsértéssel elért előnyre, a jogsértő piaci helyzetére, a magatartás felróhatóságára, az eljárást segítő együttműködő magatartására, a jogsértő magatartás ismételt tanúsítására, gyakoriságára – tekintettel kell meghatározni. A jogsérelem súlyát különösen a gazdasági verseny veszélyeztetettségének foka, a végső üzletfelek érdekei sérelmének köre, kiterjedtsége alapozhatja meg.
- [53] A bíróság megállapította, hogy a határozatból egyértelműen kitűnnek a mérlegelés szempontjai, illetve annak okszerűsége. A mérlegelés során az alperes a feltárt tényeket, körülményeket megfelelő súllyal vette figyelembe. Az alperes jogszerűen állapította meg a bírság kiinduló összegét és – a súlyosító körülményekre, azok súlyára és az enyhítő körülmények hiányára tekintettel – a kalkulált alapösszegét. Figyelemmel volt arra is, hogy a kalkulált bírság a felperes esetén a Tpvt. 78. § (1b) bekezdése szerinti törvényi maximumba ütközne, és azt is kifejtette, hogy miért tartotta indokoltnak a törvényi keretek között kiszabható legsúlyosabb bírságszankció alkalmazását. Okszerűen értékelte közepes mértékű súlyosító körülményként a megcélzott fogyasztói kör egy részének sérülékenysége mellett azt, hogy a kereskedelmi gyakorlat intenzív, erőteljes üzenetű volt, több, egymásra épülő, egymás hatását erősítő elemből állt és huzamosabb ideig tartott, illetve több véleményvezér által közzétett kommunikáció keretében valósult meg, továbbá a magatartás felróhatóságát.
- [54] Az enyhítő körülmények figyelmen kívül hagyását kifogásoló felperesi érvek kapcsán a bíróság arra mutat rá, hogy a bírságkiszabást befolyásoló körülményeket mindig a konkrét ügy tényeire vonatkoztatva kell értékelni és megindokolni. Egy általában enyhítőnek tartott tényezőt akkor lehet a konkrét ügyben is így értékelni, ha az indok, amely miatt annak enyhítő hatása van az adott ügyben is megállapítható. Önmagában nem teszi okszerűtlenné a bírságkiszabás körében elvégzett mérlegelést az a körülmény, hogy az alperes enyhítő körülményt nem azonosított. Nincs ugyanis arra vonatkozó törvényi előírás, hogy minden esetben szükséges enyhítő körülményt is értékelni; a törvény azt követeli meg a jogalkalmazótól, hogy a bírság összegét az eset összes körülményeire tekintettel határozza meg. Ha azonban az adott esetben nem lehet enyhítő körülményt azonosítani, úgy nem kérhető számon az alperesen az enyhítő körülmények figyelembe vételének hiánya sem.

- [55] A felperes által hivatkozott együttműködést illetően a bíróság utal az előzetes álláspont 332-333. pontjaira, amelyekben az alperes kifejezetten kitért arra, hogy az együttműködés mikor minősülhet bírságcsökkentő tényezőnek, kiemelve e körben a Bírságközlemény VI. részét. A bíróság összegére akkor lehet hatással az eljárást segítő együttműködő magatartás, ha az a jogszabályokból fakadó általános és alapvető együttműködési kötelezettségen túlmutatva a jogsértés felderítésének eredményességét szolgálja, például a jogsértést alátámasztó bizonyítékok önkéntes szolgáltatásával, a jogsértés körülményeinek tisztázásával vagy a jogsértés beismerésével, illetve a tények nem vitatása révén. Bírságcsökkentést az eredményezhet, ha az eljárás alá vont vállalkozás az általános ügyféli együttműködési szinten túl segíti a hatóság munkáját. A jóhiszemű, együttműködő magatartás ugyanis minden eljárásban ügyféli kötelesség, amihez képest a Tpv. 78. § (3) bekezdése az előbbieket szerint magasabb szintű együttműködést feltételez. A felperes ilyen magasabb szintű együttműködést a megelőző eljárás során nem tanúsított: a nyilatkozatait megtette, adatszolgáltatási kötelezettségeinek eleget tett, teljesítve az általános ügyféli együttműködési kötelezettségét, ami azonban önmagában nem eredményezhetett számára kedvezményt. A felperes [44] bekezdésben idézett előadása a kifejtettek értelmében semmiképp nem értékelhető bírságcsökkentő tényezőként figyelembe vehető ténylegesen kifejtett együttműködésként, sem tevőleges jóvátételként. Az alperesnek ugyanakkor jogszabályi kötelezettsége sincs arra, hogy a felperesi felajánlásokat akár kötelezettségvállalásként, akár bírságcsökkentő tényezőként, elfogadja, ugyanis az elfogadás mérlegelése az alperes diszkrecionális jogkörébe tartozik (Fővárosi Törvényszék 105.K.701.058/2020/24.).
- [56] A felperes érvelésével ellentétben az alperes nem azt róta a terhére, hogy a szerencsejáték-függő személyeket szándékosan azonosítva kifejezetten nekik hirdettetett volna, és nem is azt állapította meg, hogy a szerencsejáték szolgáltatásokat igénybe vevők eleve sérülékeny fogyasztók. Azt értékelte közepes mértékű súlyosító körülményként, hogy a megcélzott fogyasztói kör egy része, szerencsejáték-függősége miatt, különösen sérülékeny. E körülmény figyelembevétele pedig nem okszerűtlen, hiszen egy szerencsejáték-függő személy kiszolgáltatottabb lehet egy szinte biztos nyerést ígérő, nyereményeket is szuggesztív módon megjelenítő kereskedelmi kommunikációra.
- [57] A piacelsőségi állítások nem voltak megalapozottak, ezért ezen állítások jogszerűsége értelemszerűen nem lehetett enyhítő körülmény. A „legjobb” kifejezés a felperes érvelésével szemben egyértelmű jelentéssel bír; az pedig nem tekinthető enyhítő körülménynek, hogy a felperes utóbb próbálja a megtévesztő üzenetet korrigálni, figyelemmel arra is, hogy a megállapított tényállás szerint a felperes azon állítását követően, hogy a piacelsőségi állítást törölte, az továbbra is elérhető volt, a Facebook közösségi oldalon a vizsgálati eljárás befejezésének időpontjában is. Nem enyhítő körülmény önmagában az sem, hogy a felperes adott esetben információt tett közzé a sportfogadási szerencsejáték kockázatát illetően. Az a körülmény pedig, hogy a kereskedelmi kommunikációnak voltak nem jogszerűtlen részei is szintén nem minősülhet bírságcsökkentő tényezőként.
- [58] Mindezekre tekintettel az alperes határozata a kereseti kérelem által vitatott körben nem jogszabálysértő, ezért a keresetet a bíróság a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította.
- [59] A bíróság a pervesztes felperest a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a jogi képviselővel eljáró alperes perköltségének megfizetésére, melynek

összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján állapította meg.

[60] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 45/A. § (2) bekezdésére figyelemmel az Itv. 39. § (1) bekezdése és a 42. § (1) bekezdés a) pontja szerinti 540.228 forint kereseti illeték megfizetésére a bíróság a felperest a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján kötelezte. A teljesítési határidő a Pp. 358. § (2) bekezdésére figyelemmel az Itv. 78. § (4) bekezdésén alapul. A teljesítés módját a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése, míg a teljesítés elmulasztásának következményeit a 3. § (3) bekezdése határozza meg. Az illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetni. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetni a Fővárosi Törvényszéket, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[61] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. március 21.

dr. Nagy Péter s. k.
a tanács elnöke

dr. Litauszki Tibor s. k.
előadó bíró

dr. Huber Gábor s. k.
bíró